בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 47889-12-18 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 47942-12-18 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת יפעת שקדי שץ

תובעת **פלונית ת"ז ---------**
על ידי ב"כ עו"ד מיקי חשמונאי

נגד
אלמוני ת"ז----------
נתבע **על ידי ב"כ עו"ד דורית ענבר סברדליק**

פסק דין

לפניי תביעת מזונות (תלה"מ 47889-12-18) ותביעה לקביעת משמורת וזמני שהות (תלה"מ 47942-12-18).

רקע עובדתי

1. הצדדים, יהודים, בני זוג לשעבר, נישאו ביום 2001.-.-, התגוררו משך כל השנים בקיבוץ ---- --- ונולדו להם 3 ילדים: א' - ילידת שנת -----; ב' - יליד שנת ----- וג'- ילידת שנת ------. הצדדים התגרשו.

2. במסגרת הליך יישוב הסכסוך (י"ס 3678-08-18) הגיעו הצדדים להסכמה זמנית לפיה הילדים ישהו עם האב בימים ראשון ורביעי החל מסיום המסגרת החינוכית ועד ליום המחרת בשעה 16:00, וכל סוף שבוע לסירוגין מיום שישי ועד ליום ראשון בשעות הבוקר. הסכמה זו קיבלה תוקף של החלטה ביום 14.10.2018.

3. בתסקיר מיום 30.5.2019 אשר הוגש על ידי האגף לשירותים חברתיים וקהילתיים של ------ ----- הומלץ על משמורת משותפת וחלוקת זמן הורי שווה באמצעות קביעת יום מתחלף מידי שבוע.

4. ביום 10.10.19 נחתם בין הצדדים הסכם יחסי ממון וגירושין אשר קיבל תוקף של פסק דין על ידי בית משפט זה ביום 30.10.19. ביום 25.2.20 ניתן תוקף של פסק דין להסכם המשלים בעניין העברת זכויות אגב גירושין. הסכם הגירושין הסדיר את ענייני הרכוש והממון בלבד.

5. ביום 18.3.20 ניתנה החלטתו של כבוד השופט טל פפרני בתיק תלה"מ 47889-12-18 בהתייחס למזונות הזמניים, כדלקמן:

> **" לאחר עיון בבקשה בתגובה ובתשובה, נוכח תכלית ההליך בעניין מזונות זמניים [מניעת חרפת רעב], העובדה כי שני הצדדים חיים בקיבוץ שיתופי, ומועד הגשת הבקשה למזונות זמניים [למעלה משנה לאחר הגשת התביעה העיקרית], אינני סבור כי יש מקום לחייב את המשיב בדמי מזונות זמניים. ככל הדרוש, הנושא ידון במסגרת ההליך העיקרי.**
>
> **עם זאת, מובהר לצדדים כי עליהם לשאת בחלקים שווים בכל הוצאה חינוכית או רפואית שאינה כלולה בסל הבריאות..."**

6. ביום 11.3.21 נשמעו ראיות הצדדים במחלוקות שנותרו בין הצדדים בעניין מזונות הקטינים, המשמורת וחלוקת זמני השהות. מטעם התביעה העידה התובעת (עמ' 4 לפרוטוקול) והוגש תצהיר עדות ראשית מטעמה (ת/1). מטעם ההגנה העיד הנתבע (עמ' 14 לפרוטוקול) והוגש תצהיר עדות ראשית מטעמו (נ/1). סיכומי הצדדים נשמעו בעל פה בתום הדיון.

<u>תמצית טענות התובעת</u>

7. הצדדים הכירו כאשר היו בני 18 במהלך שירותם הצבאי ונישאו כאשר היו בני כ-25 שנים. הנתבע עבר להתגורר עם התובעת בקיבוץ ------- בו נולדה ושם מתגוררת משפחתה.

8. בתחילת החיים המשותפים עבדה התובעת במכבסת הקיבוץ, לאחר מכן עבדה לעבוד ב ----- -, שם היא מועסקת נכון למועד הגשת התביעה.

   הנתבע עבד ב------ ולאחר מכן בחברת -------.

9. משנות הנישואין המוקדמות היה הנתבע אלים כלפי התובעת, כאשר הילדים עדים לגילויי האלימות. לאחר שפנו הצדדים לטיפול זוגי חדלה האלימות הפיזית אך אלימות מילולית ונפשית לא פסקה.

10. משך כל השנים התובעת היתה הדמות ההורית הדומיננטית, ורק לאחר הפרידה החליט הנתבע שהוא מבקש לבסס את הקשר עם הילדים באמצעות פיתויים כלכליים, אי הצבת גבולות או כללים.

11. בתם הבכורה של הצדדים ביקשה לחזור ולגור בבית המגורים וביתם הצעירה בחרה ללכת בעקבותיה. על כן שבה התובעת לבית המגורים לאחר שהות ב-------.

12. הקיבוץ בו מתגוררים הצדדים הוא קיבוץ שיתופי והמשכורות נכנסות לקיבוץ אשר נותן לכל משפחה תקציב עבור כל בוגר וילד. כדי להשתמש בשירותי הקיבוץ יש להורות מאיזה תקציב לחייב את ההוצאה. על אף שהצדדים הגיעו להסכמות ביחידת הסיוע לפיהן חלוקת הזמן ההורי תהיה 60% אצל האם ו-40% אצל האב, החליט הקיבוץ לחלק את תקציב הילדים באופן שווה בין הצדדים.

התקציב המוקצה על ידי הקיבוץ לקטינים א' וב' הוא סך של 1,880 ש"ח (כל אחד) והתקציב המוקצה לקטינה ג' הוא סך של 1,626 ש"ח.

13. בעת שימוש בשירותי הקיבוץ יש להורות על התקציב המחויב ופעמים רבות חויב תקציבה של התובעת על אף שמדובר ביום בו שוהים הקטינים עם הנתבע.

14. הוצאות המדור הממוצעות הן 1,045 ש"ח (סכום זה כולל הוצאות חשמל, מים וכבלים).

15. התובעת משתכרת סך חודשי כולל של כ - 12,000 ש"ח. התובעת לא ידעה לציין את גובה משכורתו של הנתבע אך טענה, כי יש לו רכב ממקום עבודתו, עליו הוא משלם וכי הוא מקבל בונוס שנתי גבוה, זכויות כלכליות נוספות כגון דיבידנדים, מניות ואופציות.

16. על פי תקנון הקיבוץ, הצדדים מעבירים את משכורותיהם לקיבוץ ומקבלים תקציב בסך 2,703 ש"ח וכן תוספת על פי מדרגות קבועות בהתאם לגובה הכנסותיהם.

על אף האמור, גובה התקציב אינו משקף את גובה ההכנסות ואת היכולת הכלכלית בפועל מאחר ולצדדים הכנסות נוספות, חסכונות ורכוש; וכן מאחר והנתבע נושא בעלות "שווי רכב" אשר מקטין, בפועל, את משכורתו, בעוד התובעת מממנת את רכבה מתקציב הקיבוץ.

17. נכון למועד הגשת התביעות, הצדדים התגוררו בבית בבעלות הקיבוץ אשר עבור שיפוצו שילמו הצדדים כמה מאות אלפי שקלים. הצדדים חלקו את זמן השהות בבית המגורים בהתאם להסכמות הזמניות שהתגבשו בהליך שהתנהל ביחידת הסיוע וקיבלו תוקף של החלטה ביום 14.10.2018, כמפורט בסעיף 2 לעיל.

18. על פי תקנון הקיבוץ, עקב הפרידה, זכאים הצדדים לקבל בית נוסף בקיבוץ. במועד הגשת התביעה סרב הנתבע לעבור לבית הנוסף.

19. נוסף על האמור, בבעלות הצדדים דירה ב------- אשר נרכשה תמורת סך כולל של 1.4 מיליון ש"ח ואשר מושכרת תמורת סך חודשי של 4,000 ש"ח. כן בבעלות הצדדים חשבון בנק משותף בבנק -------בו יתרת זכות של כמיליון ש"ח ואשר סכום של 20,000 ש"ח שייך לקטינה א'.

20. התובעת עמדה על כך שיש לפסוק סך של 2,500 ש"ח עבור מזונות כל אחד מהקטינים; סך של 500 ש"ח בגין הוצאות המדור ו-50% מהוצאות המדור, ככל שיהיו, וכי ככל שהקיבוץ יחייב את הנתבע ישירות במחצית הוצאות הקטינים יהווה תשלום זה חלף התשלום לתובעת.

21. בנוסף עמדה התובעת על כך שהנתבע אינו נותן לקטינים השגחה והכוונה ודוחף אותם לחצות גבולות ועל כן טובתם של הקטינים מחייבת הכרעה, כי המשמורת תהיה בידי התובעת וחלוקת הזמן ההורי תהיה בהתאם להסכמות הצדדים.

<u>תצהיר התובעת</u>

22. בתצהיר עדות ראשית שהגישה העידה התובעת, כי קיימות שלוש תקופות רלבנטיות בכל הנוגע להתנהלות הכספית ומימון הוצאות הילדים.

התקופה הראשונה - החל מהפרדת החשבונות (נובמבר 2018) ועד עזיבת הנתבע את הבית (נובמבר 2019):

הילדים שהו עם האם שלושה ימים באמצע השבוע ועם האב יומיים באמצע השבוע. על אף חלוקת השהות באופן לא שווה, תקציב הקיבוץ חולק באופן שווה בין הצדדים ועל כן על הנתבע להשיב לתובעת סך של 7,020 ש"ח (על פי חישוב של 10% מתקציב הילדים - סך חודשי של 540 ש"ח).

בנוסף על הנתבע להשיב לתובעת סך כולל של 1,360 ש"ח בגין חיובים במרכול וארוחות עבור ימים בהם שהו הילדים עם הנתבע והחיוב בוצע מתקציב התובעת.

כן יש לחייב את הנתבע להשיב סכומים ששולמו בגין הוצאות שאינן תלויות שהות בסך כולל של 16,673 ש"ח (סכום המהווה מחצית הסכום ששולם עבור כל הילדים בתקופה זו); ובגין מחצית עלות בר המצווה של הבן ב' בסך של 2,020 ש"ח.

סך הסכום הנתבע בגין תקופה זו הוא - 27,072 ש"ח.

התקופה השניה - החל מחודש דצמבר 2019 ועד לחודש מאי 2020:

הילדים שהו עם האם בלבד והתקציב חולק בין הצדדים ועל כן על הנתבע להשיב לתובעת סך של 14,172 ש"ח (סכום זה שווה למחצית התקציב שקיבל התובע בהפחתת מחצית הוצאות המדור בהן חויב הנתבע על ידי הקיבוץ).

בנוסף עמדה התובעת על זכותה להשבת מחצית הוצאות שאינן תלויות שהות בסך כולל של 6,798.75 ש"ח.

סך הסכום הנתבע בגין תקופה זו הוא - 20,971 ש"ח.

התקופה השלישית - החל מחודש יוני 2020 ועד מחצית חודש דצמבר 2020:

הילדים שהו בהתאם להסכמות (60% מהזמן עם האם ו-40% מהזמן עם האב).

על כן יש לחייב את הנתבע בגין הפער בין חלוקת זמני השהות וחלוקת התקציב - בסך כולל של 1,148 ש"ח (סכום זה נקבע, לאחר הפחתת סכומים ששולמו על ידי הנתבע ומחצית התקציב עבור הקטין ב' אשר שהה אצל הנתבע באופן מלא בחודשים ספטמבר - אוקטובר 2020).

בנוסף טענה התובעת לזכותה להשבת מחצית הוצאות שאינן תלויות שהות בסך של 8,785 ש"ח.

סך הסכום הנתבע בגין תקופה זו הוא - 9,933 ש"ח.

23. התובעת עמדה על כך שיש להשוות את חלוקת הזמנים בהתאם לעמדת הנתבע לגבי חלוקת המשמורת באופן שווה והציעה חלוקת ימים.

24. בנוסף טענה התובעת, כי ההוצאה החודשית הממוצעת שאינה כוללת הוצאות שמחויבות ישירות על ידי הקיבוץ היא סך חודשי של 1,500 ש"ח עבור הקטינה א'; סך של 650 ש"ח עבור הקטין ב' עד לסיום כיתה ט' וסך של 900 ש"ח לאחר מכן; וסך של 650 ש"ח עבור הקטינה ג' עד לסיום כיתה ט וסך של 1,500 ש"ח לאחר מכן.

<u>תמצית טענות הנתבע</u>

25. כל הכנסתו של הנתבע מנותבת לקיבוץ והקיבוץ נושא במלוא צרכי הקטינים. לאור הכנסות הצדדים, חלוקת זמני השהות וההלכה הנוהגת, אין מקום לחיוב במזונות אף אם הצדדים לא היו חברי קיבוץ.

26. הנתבע עמד על כך שסעד את הילדים בתקופת חוליים וכל הכרוך בטיפולים השונים היה מוטל על כתפיו. כשנתיים לפני שהוגשה התביעה החלה התובעת באימונים אינטנסיביים באופן אשר דחק את טובת הילדים.

הנתבע הוסיף וטען, כי אילו היה אמת בטענות התובעת לגבי טיב הורותו, יש לתהות מדוע הסכימה לחלוקת זמני השהות באופן כמעט שווה; כי שינוי עמדותיה של התובעת ביחס לחלוקת המשמורת באופן שווה נועדה לקבל את בית המגורים של הצדדים; וכי התנהלותה של התובעת גרמה לניכור של בנות הצדדים כלפי האב.

27. בפועל, הילדים מצויים זמן רב יותר עם הנתבע והוא זה שנושא מתקציבו בהוצאות הבית שעה שהתובעת נהנית מתמיכת הוריה ומחשבון בנק נוסף הרשום על שמה בלבד.

28. כל משכורות הצדדים מועברות לקיבוץ והקיבוץ מעביר תקציב של כ-10,000-12,000 ש"ח המיועד לכל הוצאות המשפחה ובכלל כך הנעלה, אוכל, ביגוד, חוגים וכו'. מעבר לכך הצדדים אינם מוציאים כסף.

על פי החלטת הקיבוץ התקציב חולק בין הצדדים והוצאות הילדים בגין שירותים הניתנים על ידי הקיבוץ מופחתים באופן שווה משני הצדדים. כך גם הוצאות הכרוכות במדור - מופחתות בחלקים שווים מתקציב הצדדים.

29. בהתייחס לטענות התובעת לגבי סכום המזונות טען הנתבע, כי לאור ההלכה הנוהגת חיוב המזונות מוטל על שני ההורים באופן שווה ולאור המנגנון הכספי הקיים בקיבוץ, אין מקום לחייב את הנתבע בחיוב כלשהו.

30. הנתבע הוסיף וטען, כי יחסיו עם בתם הבכורה מעולים, וכי טובת הילדים לאחר הפרידה היא חלוקה שווה של זמני השהות בין ההורים. כל חלוקה אחרת, כך טען הנתבע, נועדה לפגוע בו תוך פגיעה בילדים.

31. הנתבע סקר את ההלכות הנוהגות והשיקולים הרלבנטיים בכל הנוגע לקביעת טובת הילד בהקשר של חלוקת המשמורת וטען, כי כאשר קיימת מסוגלות הורית נאותה, יש לקבוע משמורת משותפת.

הנתבע הדגיש, את החשיבות של גידול ילדיו וטען, כי הוא מבקש לשמור על זכותו וחובתו לגדל את ילדיו בהמשך להתנהלות משך השנים האחרונות.

<u>תצהיר הנתבע</u>

32. בהתאם להסכם בין הצדדים, חלוקת זמני השהות היא 45%-55% אך בפועל הקטין ב' עבר להתגורר עם הנתבע במהלך חודש יוני 2020 ובמהלך התקופה שבין חודש ספטמבר 2020 ועד לחודש נובמבר 2020.

בחודש מרץ 2020 קרס גג דירת המעבר שקיבל הנתבע מהקיבוץ אך התובעת דרשה שהילדים ישהו עם הנתבע בהתאם להוראות ההסכם ללא גמישות וללא התחשבות בילדים. במהלך התקופה שבין ינואר 2020 - אפריל 2020 שילם הנתבע הוצאות עודפות של הילדים בבית ונאלץ לשאת בעלויות ארוחות במסעדות ובתי קפה.

33. לאור הדרישה של התובעת, כי הנתבע יעזוב את בית המגורים ודירת המעבר טרם היתה ערוכה למגורים, התארח הנתבע אצל הוריו ואצל חברים.

34. בין הצדדים היתה הסכמה למשמורת משותפת ורק לאחר תחילת ההליך, כחלק מהרצון לקבל את בית המגורים, שינתה התובעת את עמדתה וביקשה לקבוע את המשמורת בידיה.

35. בהתייחס לטענות התובעת ביחס לשכר הצדדים טען הנתבע, כי אין לכך כל רלבנטיות, שכן כל המשכורת מנותבת לקיבוץ והקיבוץ מעביר תקציב שמיועד לכל הוצאות המשפחה.

מעבר לתקציב נשא הנתבע במהלך שנת 2020 בהוצאות עבור הילדים, לא כולל אוכל, בסך כולל של 56,169 ש"ח.

<u>דיון והכרעה</u>

<u>תלה"מ 47942-12-18 - תביעת המשמורת וחלוקת זמני השהות</u>

36. היות ופסיקת המזונות נגזרת מההכרעה בסוגיית המשמורת, יש להידרש לענין זה בראשית הדברים.

37. בתביעת המשמורת טענה התובעת, כי טובת הקטינים מחייבת קביעת משמורת **על ידיה**.

בתצהיר העדות הראשית הוצגה עמדה לפיה יש לקבוע משמורת **משותפת** והשוואת חלוקת הזמנים (סעיף 71) כאשר הוצע פתרון של חלוקת הימים באופן שווה באמצעות קביעת יום חמישי כיום "מתחלף" בין הצדדים.

בעדותה הבהירה התובעת, כי היא אינה עומדת על הטענות בתביעה וכי היא מבקשת לקבוע משמורת **משותפת** (עמ' 5, ש' 14-19; עמ' 6, ש' 5-8). עוד הבהירה התובעת, כי כעת היא מבקשת "שוויון מלא - מזונות, משמורת" (עמ' 6, ש' 23-24).

כלומר בנקודת זמן זו הצדדים מסכימים על משמורת משותפת ועל חלוקת הזמן ההורי באופן שווה, והמחלוקת נוגעת לעצם היישום וחלוקת הימים (עמ' 26, ש' 11-36).

38. כאמור, בהליך יישוב הסכסוך הגיעו הצדדים להסכמה זמנית לפיה הילדים ישהו עם האב פעמיים באמצע השבוע (בימים ראשון ורביעי החל מסיום המסגרת החינוכית ועד ליום המחרת בשעה 16:00), וכל סוף שבוע לסירוגין מיום שישי ועד ליום ראשון בשעות הבוקר.

הסכמה זו קיבלה תוקף של החלטה ביום 14.10.2018.

39. בתסקיר מיום 30.5.2019 המליצה עו"ס לסדרי דין על חלוקת זמני השהות באופן שווה כאשר הילדים ישהו עם האב בימים ראשון ורביעי; ועם האם בימים שני וחמישי.

בסוף השבוע (ימי שישי-שבת) ויום שלישי ישהו הילדים לסירוגין עם ההורים כך שבסוף השבוע בו שוהים הילדים עם האם, ישהו ביום שלישי שקודם לאותו סוף שבוע עם האב ולהיפך - בסוף השבוע בו שוהים הילדים עם האב, ישהו ביום שלישי שקודם לאותו סוף שבוע עם האם.

בהערכה המסכמת בתסקיר צוין, כי ההורות של הצדדים במהלך חיי הנישואין היתה טובה דיה וילדי הצדדים התפתחו להיות בעלי כישורים לימודיים, חברתיים ורגשיים טובים דיים.

הגורמים המקצועיים העריכו, כי טובת הילדים להיות בקשר זהה עם כל אחד מההורים ועל כן הומלץ על משמורת משותפת וחלוקת זמן הורי שווה באמצעות קביעת יום מתחלף מידי שבוע.

40. לאחר ששקלתי את שתי החלופות (כלומר את החלופה שהציגה התובעת בתצהירה ואת החלופה המומלצת על ידי עו"ס לסדרי דין) ובחנתי את טובת הקטינים ואת המשמעות של יישום כל חלופה מבחינתם, החלטתי לקבוע את חלוקת הזמן ההורי בהסתמך על החלוקה המומלצת בתסקיר.

אסביר:

חלוקת הזמן בתסקיר מבוססת על הסכמת הצדדים (ימי ראשון ורביעי - שהות עם האב וימי שני וחמישי - שהות עם האם וסוף שבוע מתחלף) בתוספת קביעת יום שלישי כיום מתחלף בין הצדדים.

חלופה זו מאפשרת חלוקה שווה בין הצדדים מבלי שנוצר רצף העולה על שלושה ימים.

החלופה המוצעת על ידי התובעת יוצרת מצב בו הקטינים שוהים עם האב מידי שבועיים ברצף של ארבעה ימים (מיום חמישי ועד ליום שני).

לאור האמור, בהתבסס על הסכמת הצדדים למשמורת משותפת והמלצות התסקיר, אני קובעת כי חלוקת הזמן ההורי תהיה בהתאם לחלוקה בעמוד 17 לתסקיר מיום 5.6.2019.

41. בהתאם לסמכותי מכח הוראות סעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962 אני מסמיכה את עו"ס לסדרי דין ב--------- להכריע בכל ענין של מחלוקת בין הצדדים בענין יישום חלוקת זמני השהות, לרבות ביחס לשעת המעבר של הילדים בסופי השבוע.

תוקף ההסמכה למשך שנה מהיום.

<u>תלה"מ 47889-12-18- תביעת המזונות</u>

42. בתביעה דרשה התובעת לפסוק סך של 2,500 ש"ח עבור מזונות כל אחד מהקטינים; סך של 500 ש"ח בגין הוצאות המדור ו-50% מהוצאות המדור.

בתצהירה טענה התובעת, כי רב נטל מימון הוצאות הילדים שאינן תלויות שהות הוא עליה ועל כן יש לחייב את הנתבע בתשלום מזונות לכיסוי הוצאות אלה בסך של 1,500 ש"ח עבור הקטינה א' (בת 17 לערך); סך של 650 ש"ח עבור הקטין ב' (בן 15 לערך) עד סיום כיתה ט'

וסך של 900 ש"ח לאחר מכן; וסך של 650 ש"ח עבור הקטינה ג' (בת 12 לערך) עד לסיום כיתה ט' וסך של 1,500 ש"ח לאחר מכן.

43. עמדתו של הנתבע היא שלאור חלוקת זמן כמעט שווה בפועל ומאחר והצדדים חברי קיבוץ שיתופי ומקבלים תקציב עבור הילדים אין מקום לפסוק מזונות.

44. כידוע, פסיקת מזונות היא הכרעה המחייבת הפעלת שיקול דעת שיפוטי זהיר המאזן בין צרכי הקטינים, הכנסות ההורים ויכולותיהם הכלכליות (תמ"ש (טבריה) 50603-03-15 **פלונית נ' אלמוני** (28.12.2017)).

45. ביום 19.7.2017 ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון בבע"מ 919/15 **פלוני נ' פלונית** (19.7.2017) אשר דן בסוגיית חלוקת נטל דמי המזונות בין הורים לילדים המצויים במשמורת משותפת.

בית המשפט שינה את ההלכה שהיתה נוהגת קודם לכן וקבע, כי בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תיקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשות הצדדים, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת בפיזית בפועל ובשים לב למכלול נסיבות המקרה.

46. בעקבות שינוי ההלכה נקבע, כי על בית המשפט הדן בתביעת מזונות לקבוע ממצאים ביחס לצרכי הקטינים (ובכלל כך צרכים תלויי השהות, צרכים שאינם תלויי שהות וצרכים והוצאות חריגים); היכולות הכלכליות של ההורים; קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים וחלוקת המשמורת בפועל (עמ"ש 14612-10-16 **פ.ב. נ' א.ב.** (20.12.2017)).

47. בהתאם, בפתח הדברים אבחן את הכנסות הצדדים והיכולת הכלכלית של ההורים; לאחר מכן את צרכי הקטינים; את המשמעות של קיום משמורת משותפת בכל הנוגע לצרכי הקטינים (הן בהקשר של צרכים תלויי שהות והן בהקשר של הוצאות נוספות) ולבסוף אדרש למשמעות של היות הצדדים חברי קיבוץ שיתופי.

<u>הכנסות הצדדים</u>:

48. בעדותה אישרה התובעת, כי כל המשכורת של הצדדים מנותבת לקיבוץ (עמ' 6, ש' 28-29); כי הקיבוץ מקצה תקציב המבוסס על צרכים מוערכים של משפחה (עמ' 6, ש' 30-33); וכי קיים תגמול נוסף המשולם על ידי הקיבוץ ומבוסס על משכורתו של החבר (עמ' 6, ש' 32 - עמ' 7, ש' 3).

בנוסף העידה התובעת, כי כל אחד מהצדדים מקבל תקציב עבור הקטינים בסך של כ-2,400 ש"ח (עמ' 12, ש' 33-34).

יצוין, כי בתצהיר העידה התובעת, כי תקציב הקטינים הכולל הוא סך של 5,386 ש"ח (כלומר כל אחד מההורים מקבל סך של כ-2,700 לצרכי הקטינים).

התובעת אישרה, כי כל אחד מהצדדים מקבל הקצבה חודשית של כ-6,000 ש"ח ותגמול שנע בין 3,300-4,000 ש"ח, כאשר חלק מהחודשים התגמול של התובעת גבוה משל הנתבע ולעיתים התגמול של הנתבע גבוה משל התובעת (עמ' 7, ש' 2-19).

בנוסף, קיימת לתובעת הכנסה חודשית בסך של כ-3,000 ש"ח מהשכרת נכס מקרקעין ב---- --- (עמ' 10, ש' 25-31).

49. הנתבע העיד, כי כל הכנסותיו מעבודתו (ובכלל כך משכורת, מניות וקרן השתלמות) שייכים לקיבוץ; כי כל הנתונים מדווחים לקיבוץ; וכי מעולם לא משך כספים שאמורים להיות מועברים לקיבוץ (עמ' 14, ש' 16 - 15, ש' 2).

בנוסף העיד הנתבע, כי יש לו הכנסה חודשית נוספת בסך של כ-4,000 ש"ח מהשכרת נכס מקרקעין ב-------.

כן העיד הנתבע, כי מחצית הוצאות בגין שירותי הקיבוץ הניתנים לילדים כגון בריאות, חינוך, קוסמטיקה וכו' מופחת מתקציבו (עמ' 16, ש' 1-3).

50. אם כן, מהעדויות שנשמעו בפניי עולה, כי התקבולים שמקבלים הצדדים מהקיבוץ דומים בשיעורם, כאשר חלק ניכר מהתקופה לגביה הוצגו לבית המשפט ראיות, התגמול הנוסף על התקציב (תגמול המבוסס על שכר עבודה) אשר שולם לתובעת גבוה יותר מהתגמול הנוסף ששולם לנתבע בשיעור של כמה מאות שקלים.

51. עדויות הצדדים בכל הנוגע לשיעור התקציב החודשי והתגמול החודשי הנוסף עולים גם מעיון בדפי התקציב שצורפו לתצהירים:

מדפי התקציב שצירפה התובעת לתצהירה נלמד, כי היא מקבלת מהקיבוץ הקצבה חודשית בסך של 6,069 ש"ח ותגמול חודשי נוסף שנע בין סך של 3,969 ש"ח ל - כ- 4,346 ש"ח.

מדפי התקציב שצרף הנתבע לתצהירו עולה, כי הוא מקבל תקציב חודשי בסך שנע בין 5,942 ש"ח ל - 6,069 ש"ח ותגמול חודשי נוסף שנע בין 2,943 ש"ח ו-4,436 ש"ח.

ממסמכים אלה עולה, כי הצדדים אינם נדרשים לשאת בהוצאות דיור ומהעדויות נלמד, כי שניהם מתגוררים בבתים שהוקצו על ידי הקיבוץ.

52. בנוסף, שני הצדדים הציגו תיעוד להוצאות נוספות שאינן מבוצעות באמצעות התקציב הקיבוצי:

התובעת הציגה תיעוד (באמצעות דפי האשראי) להוצאות אשר אינן מבוצעות באמצעות התקציב בסך שנע בין 3,000 - 7,000 ש"ח כאשר לא ניתן לקבוע, על סמך דפי האשראי מה טיבן של ההוצאות. בנוסף צירפה התובעת לכתב התביעה קבלות על רכישות שונות משנת משנת 2018.

הנתבע הציג דפי חשבון ותדפיסי כרטיסי אשראי המעידים על הוצאות נוספות על הוצאות המבוצעות באמצעות התקציב בסך חודשי שנע בין 2,000 ש"ח ל- 8,000 ש"ח, כאשר לא ניתן לקבוע, על סמך דפי האשראי מה טיבן של ההוצאות.

בנוסף צירף הנתבע קבלות על רכישות שונות משנת 2020.

53. אם כן, בהסתמך על הראיות שהציגו הצדדים, כפי שפורטו הדברים לעיל, אין פער משמעותי בהכנסות הצדדים: שיעורו של התקציב החודשי זהה (למעט חריגה קלה לטובת התובעת בפרק זמן של כחודשיים); שיעורו של התגמול הנוסף דומה (עם חריגות של כמה מאות שקלים לטובת התובעת); הכנסות נוספות מהשכרת נכסי מקרקעין - קיים פער לטובת הנתבע אשר נובע מעלויות האחזקה של הנכס בבעלות התובעת.

יובהר, כי בנסיבות עניינו אין משמעות לשיעור שכרם של הצדדים או להטבות נוספות כתוצאה מעבודה שכן כל השכר מנותב לקיבוץ וחברי הקיבוץ זכאים לתקציב ולתגמול הנוסף הנגזר משיעור השכר.

<u>צרכי הקטינים</u>

54. הצדדים מקבלים מהקיבוץ תקציב חודשי בסך שנע בין כ-1,600 ש"ח ל-1,880 ש"ח עבור כל ילד (ככל הנראה שיעור התקציב נגזר מגיל הילד, אך הדברים לא הובהרו בצורה ברורה על ידי הצדדים).

סכום זה נועד לכסות את הוצאות הילדים הנובעים מהשהות (כגון ארוחות) וכן הוצאות נוספות שאינן תלויות שהות (כגון טיפולים קוסמטיים, חוגים ופעילות פנאי).

השירותים שניתנים על ידי הקיבוץ מחויבים באמצעות חיוב התקציב (כגון קוסמטיקה, ארוחות ילדים, פעילות פנאי חוגים וכו').

מעיון בדפי התקציב שהגישו הצדדים עולה, כי תקציב הילדים מחולק בין הצדדים באופן שווה, וכי החיוב עבור שירותים שנצרכו מבוצע באופן שווה בין ההורים.

55. בתצהירה טענה התובעת, כי לילדים הוצאות נוספות שאינן תלויות שהות ואינן מגולמות בתקציב המוקצה להם בסך כולל של 2,639 ש"ח. התובעת לא הציגה תיעוד להוצאות אלה.

כך, לא הוצגו קבלות בגין הוצאות אלה (הוצגו קבלות משנת 2018 בלבד ואין התאמה בין סכומי הקבלות והסכומים הנטענים) ולא ניתן למצוא הקבלה בין החיובים בכרטיס האשראי לסכומים הנתבעים.

56. על כן, בהסתמך על ניתוח הדברים כאמור, לאור שיעור תקציב הילדים; התיעוד לגבי השירותים הניתנים על ידי הקיבוץ ועלות השירותים (כפי שעולה מדפי התקציב); המסקנה, כי התקציב המוקצה לילדים נועד לספק את כלל צרכיהם ובהעדר תיעוד ראייתי בנוגע לצרכים נוספים שחורגים משמעותית ממסגרת התקציב המוקצית, אני דוחה את טענות התובעת בכל הנוגע לשיעור הוצאות שאינן תלויות שהות והוצאות מיוחדות בסכומים שחורגים מסכום התקציב המוקצה על ידי הקיבוץ.

אוסיף, כי שני הצדדים טענו, כי הם נושאים בהוצאות נוספות על התקציב ואשר נובעות מרכישת בגדים ושירותים עבור הילדים אך לא הוצג תיעוד עקבי בענין זה לאורך זמן.

57. לסיכום הדברים, מאחר ומדובר במשמורת משותפת; לאור שיעור התקציב שמשולם על ידי הקיבוץ עבור הילדים (סכום שנועד לספק את כלל צרכי הקטינים); חלוקת תקציב הילדים בצורה שווה בין הצדדים; מצבם הכלכלי של הצדדים ושיעור הכנסותיהם החודשי; צרכי הקטינים, אשר מכוסים על ידי התקציב והעדר ראיות סדורות להוצאות עקביות החורגות מסכום התקציב ואשר שולמו בגין צרכי הקטינים לא מצאתי כל עיגון והצדקה לחייב את הנתבע בתשלום מזונות הקטינים.

58. בהתאם אני קובעת, כי כל צד יישא בהוצאות הקטינים כאשר הם במשמורתו, לרבות ביגוד והנעלה. בנוסף יישאו הצדדים בחלקים שווים בכל הוצאה חינוכית או רפואית שאינה כלולה בסל הבריאות.

כל התשלומים ישולמו ישירות לנותן השירות או הספק.

59. משמורת משותפת לא נמדדת על פי חלוקת זמנים שווה אלא על פי איכות הזמן, ובמקרה בו הצדדים גרים באותו קיבוץ לא ניתן למדוד באופן קפדני ומדויק את חלוקת הזמן על כן גם אם יהיה שינוי קל בחלוקת הזמן ההורי לא יהיה בכך כדי להשליך על החיוב במזונות.

<u>טענות התובעת ביחס להשבת סכומים ששולמו לנתבע בתקופות בהן לא היתה חלוקה שווה של זמני השהות</u>:

60. כאמור, התובעת עותרת להשבת סכומים ששולמו לנתבע ביתר בשל חלוקת התקציב עבור הילדים באופן שווה, כאשר חלוקת הזמן לא היתה שווה. יצוין, כי הצדדים חלוקים האם ההסכמה שהתקבלה בהליך יישוב הסכסוך מהווה חלוקה של 45%-55% או 40%-60% מהזמן ההורי.

61. אין בדעתי להכריע בדבר השיעור המדויק של החלוקה, שכן לא מצאתי הצדקה להורות על השבת הסכומים.

אסביר את הטעמים ביסודה של החלטה זו:

מהעדויות עולה, כי חלק מהתקופות לא נשמרה ההקפדה על שעת המעברים ועל החלוקה בהתאם להסכמות; כן מקובלת עליי עדות הנתבע ביחס להוצאות בהן נשא בתקופה בה לא שהו הילדים בביתו בשל הצורך לארח מחוץ לבית; וכן יש ליתן משקל לכך שמדובר במגורים בקיבוץ על כן לא ניתן לדקדק בחלוקת הזמן ולשקף את החלוקה של הזמן ההורי באופן מדויק באמצעות חלוקת התקציב.

כך גם מתקבל על הדעת, כי מפעם לפעם מבוצע חיוב בארוחה על חשבון תקציב אחד ההורים גם אם מדובר במועד בו שוהים בפועל הקטינים עם ההורה השני.

על כן, בשקלול הדברים, לאור הנסיבות; המסגרת הקיבוצית והחיים בשיתוף; גיל הקטינים והאפשרות שתהיה גמישות בשעות השהות לאור אופי מקום המגורים; בשים לב למצבם הכלכלי של הצדדים ושיעור הפער בסכום ששולם אל מול הפער בחלוקת הזמן ההורי, לא מצאתי הצדקה להורות על השבת הסכומים הנתבעים על ידי התובעת בהקשר זה.

עוד אוסיף, כי מאחר והתקציב עבור הקטינים נועד לשמש את כל צרכיהם, <u>גם כאלה שאינם תלויי שהות</u>, ומאחר ולא הוצג לבית המשפט תחשיב ברור לגבי האופן בו נקבע התקציב, לא מצאתי הצדקה להורות על השבת סכומים בשל שינויים זמניים בזמני השהות.

<u>דרישת התובעת להשבת מחצית סכומים ששולמו על ידיה בגין הוצאות שאינן תלויות שהות ובגין עלויות בר המצווה של הקטין ב':</u>

62. לאחר ששקלתי את טענות התובעת בענין זה החלטתי שלא להיעתר למבוקש.

<u>ראשית</u>, לא הוצגו ראיות לגבי סכומים אלה ולא הוצג תיעוד לסכומים הנתבעים. לא צורפו קבלות המתייחסות להוצאות בשנת 2019 (אשר נטען על ידי התובעת, כי מדובר בשנה מייצגת) ולא הוצגו העברות כספים או תשלומים שבוצעו באופן שניתן לקבוע, כי אכן מדובר בהוצאות שבוצעו בפועל עבור הקטינים או משקפות את צרכי הקטינים.

<u>שנית</u>, גם הנתבע טען, כי הוציא סכומים בגין הוצאות הקטינים שאינן תלויות שהות והציג תיעוד להוצאות בגין רכישת ביגוד בשנת 2020.

<u>שלישית</u>, התקציב החודשי אמור לכסות את הוצאות הקטינים, על כן, בהעדר הסכמה ומשלא הוצגה דרישה בזמן אמת אין מקום לחייב באופן גורף בכל סכום ששולם, ככל ששולם, באופן רטרואקטיבי. ככל שבחר מי מההורים (וככל הנראה, שני הצדדים נהגו כך)

תלה"מ 47889-12-18 פלונית נ' אלמוני
תלה"מ 47942-12-18 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני:

להוציא כספים נוספים על התקציב לשם רכישות עבור הקטינים, מבלי שניתנה לכך הסכמה של הצד שכנגד בזמן אמת, מדובר בהוצאה נוספת על צרכיהם הסבירים של הקטינים - להם נועד התקציב, ואין להורות על חלוקת כל הוצאה בדיעבד.

רביעית, בהתייחס להוצאות הבר מצוה - מעבר לכך שלא הוצגו ראיות לביצוע התשלומים בפועל, לא הוצגה ראיה לכך שמדובר בהוצאות שהיו מוסכמות בין הצדדים, ולא הוצגה דרישה מזמן אמת לתשלום מחצית הסכומים שניתן היה להסתמך עליה, כי בזמן אמת סברה התובעת כי מדובר בהוצאות מוסכמות ומשותפות.

נוסף על כך, התביעה הוגדרה כתביעת "מזונות" ובהתאם שולמה האגרה. רק במסגרת התצהיר הוצגה דרישה להשבת סכומים ששולמו על ידי התובעת מבלי שתוקנה התביעה, שולמה האגרה או ניתנה החלטה המתירה זאת.

סוף דבר

תלה"מ 47942-12-18 - תביעה לקביעת משמורת וזמני שהות:

אני מורה על משמורת משותפת לצדדים כאשר חלוקת הזמן ההורי תבוצע בהתאם להוראות סעיפים 40-41 לעיל.

תלה"מ 47889-12-18 - תביעת מזונות:

תביעת האם לחיוב האב במזונות נדחית.

אני מחייבת את התובעת בהוצאות הנתבע בסך כולל של 4,500 ש"ח.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ולעו"ס לסדרי דין (-------) ותסגור התיקים.

אני מתירה את פרסום פסק הדין בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"א, 11 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

יפעת שקדי שץ, שופטת